

Bilag 2.**JACOB RASMUSSEN**

Textilagenturer.

København, den 20. august 1965.

I henhold til næringslovens §§ 57 og 93 er jeg pligtig til at være medlem af Grosserer-Societetet. Jeg ønsker imidlertid at blive fritaget for dette medlemskab, og i et brev af 9. marts 1965 anmodede jeg Grosserer-Societetet om at blive slettet som medlem. Den 30. marts modtog jeg svar fra Grosserer-Societetet om, at man ikke kunne slette mig som medlem, så længe jeg er i besiddelse af engros-borgerbrev i Københavns kommune. Den 3. april 1965 svarede jeg således:

„Jeg har modtaget Deres brev af 30. marts 1965, som jeg forstår således, at hvis jeg fastholder mit ønske om at blive fritaget for medlemskab af Grosserer-Societetet, tvinger De mig til enten at lukke min forretning eller flytte bort fra København.

Dette kan vist ikke være meningen med Grosserer-Societetets vedtægter.

Jeg vil tillade mig at søge spørgsmålet løst ad anden vej.“

Jeg var naturligvis i forvejen klar over, hvorledes Grosserer-Societetet ville reagere på min henvendelse, og jeg ønskede kun at gennemføre denne korrespondance dels for at orientere Grosserer-Societetet om mine ønsker og dels for at have et grundlag at arbejde videre på.

Jeg finder det ganske urimeligt, at man, fordi man tilfældigvis har kontorlokale i Københavns kommune, er tvunget til at være medlem af Grosserer-Societetet. Havde jeg haft kontor på Frederiksberg, kun nogle få hundrede meter herfra, var jeg ikke pligtig til at være medlem.

Da bestemmelserne om dette tvungne

medlemskab i sin tid (for ca. 100 år siden) blev vedtaget, var der måske nogen rimelighed i bestemmelserne, da det meste af landets engros-virksomhed dengang foregik fra København, men i dag er engros-virksomheden i Københavns kommune kun en brøkdel af den samlede engros-virksomhed, der er spredt over hele landet.

Det er derfor efter min formening ganske urimeligt, at en forholdsmæssig lille del af landets grossister skal belastes med dette medlemskab af Grosserer-Societetet, idet Grosserer-Societetets arbejde jo ligesåvel gavner grossister i Ålborg, Århus, Sønderborg, Odense, på Frederiksberg og i det ganske øvrige land.

Jeg finder det uforeneligt med vor opfattelse af demokrati, frihed og lighed, og jeg mener ikke at kende andre tilsvarende forhold, hvor en gruppe virksomheder, fordi de tilfældigvis har adresse inden for et bestemt område, er tvunget til lignende medlemskaber.

Da vort tvungne medlemskab jo er lovfæstet, vil jeg gerne bede det ærede udvalg om at undersøge mulighederne for at få denne gamle og ganske forældede lov ændret således, at der gives grossister i Københavns kommune frihed til selv at bestemme, om man vil være medlem eller ikke.

Jeg beder høfligst det ærede udvalg se med velvilje på det fremsatte forslag samt kommentarerne hertil, og det skulle glæde mig meget, om min henvendelse måtte give et positivt resultat, således at man fremtiden fik ret, men *ikke* pligt til at være medlem af Grosserer-Societetet.

Med venlig hilsen

Jac. Rasmussen.